

PARACLISUL SFÂNTULUI PORFIRIE KAVSOKELEVITUL

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție! Împărate ceresc.. Sfinte Dumnezeu.. Presfântă Treime.. Tatăl nostru.. Că a Ta este împărăția..

Doamne miluiește (de 12 ori), Slavă... Și acum...

Veniți să ne închinăm... după care:

Psalmul 142:

1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioșia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.
2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.
3. Vrajmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morții cei din veacuri.

4. Mâhnit e duhul în mine și inima mea încremenită înlăuntrul meu.
5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.
6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoșat.
7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.
8. Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.
9. Scapă-mă de vrăjmașii mei, că la Tine alerg, Doamne.
10. Învăță-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeuul meu. Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății.
11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.
12. Fă bunătate de stârpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Apoi:

Dumnezeu este Domnul și s-a arătat nouă.

Bine este cuvântat, cel ce vine întru numele Domnului (*de 3 ori*).

Apoi troparele acestea, glasul al 4-lea:

La alesul și noul luminător al Bisericii, la strălucitorul dumnezeieștilor raze ale trezviei și ale dragostei, ale străvederii, rugăciunii și ale înțelepciunii, să cădem acum credincioșii, cu dorire strigându-i: Nu înceta rugându-l pe Hristos pentru noi, Sfinte, Părinte Porfirie!

Slavă... Și acum...

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi nevrednicii. Că de nu ai fi stat tu înaintea, rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50:

1. Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ție unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale, mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei și mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele cele smerite.
10. Întoarce fața Ta de către păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge-le.
11. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.

12. Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale și cu duh stăpânitor mă întărește.
14. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale și cei necredincioși la Tine se vor întoarce.
15. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de-ai fi voit jertfă, ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Cântarea 1

Irmosul:

Apa trecând-o ca pe uscat și din răutatea egiptenilor scăpând, israeliteanul a strigat: Izbăvitorului și Dumnezeului nostru să-l cântăm...

Sfinte Părinte Porfirie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru noi.

(se repetă după primele tropare care nu au înainte *Slavă...* sau *Și acum...*)

Făclia smereniei Domnului și comoară adâncă de prea alese virtuți, de toată grăirea cea trufașă a fariseilor, Sfinte, păzește-mă.

Viața înnoindu-ți cu lumina celor de sus, risipește-ne, Sfinte, neguroasele patimi, cu rugăciunile tale către Hristos.

Preaslăvit Părinte ești între iubitorii de Dumnezeu și păstor de seamă al mulțimii credincioșilor; și pe noi acum la cereștile locașuri povățuiește-ne.

Slavă...

Picură de sus nouă tuturor râul milei Împăratului, celor ce te lăudăm de-a pururea ca pe norul sfânt al bogatei Sale milostiviri.

Și acum...

De patimile trupești curățește-mă, cea plină de daruri, ca veșmânt nestricăcios de lumină să îmbrac și eu, nevrednicul robul tău.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc și ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întărește întru dragostea Ta, că Tu ești marginea doririlor și credincioșilor întărire, Unule, iubitorule de oameni.

Gândul nesfânt și spurcat mi-l risipește cu prealuminatul tău sprijin, Părinte, îngrădindu-mi simțirea și mintea dinspre întinăciunea celui viclean.

Ca un soare al milei ai răsărit de curând și luminător lumii ce alerga la tine te-ai arătat; pentru aceasta cerem solirea ta către Stăpânul a toate, nevoitorule smerit al lui Dumnezeu.

Slavă...

Sprijin neclintit celor împovărați de neputințe ești, Părinte, și ajutor celor înviforați cu sânguință dăruiești, să nu treci acum cu vederea nici ale noastre rugăciuni către milostivirea ta.

Și acum...

Rugăciunile noastre ca o îndurată primește-le, preanevinovată Stăpână, și le du Fiului tău și Dumnezeu, mijlocind cu căldură și neîncetat rugându-te pentru toți.

Stihiri, glasul al 8-lea:

Izbăvește din primejdii pe cei ce năzuiesc cu dragoste la solirile tale, Părinte, că tu ești locaș al harului înainte-vederii și oglindă de daruri a Domnului.

Caută cu milostivire, întru tot lăudată, Născătoare de Dumnezeu, la necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Sedea, glasul al 2-lea:

Podobie: *Ceea ce ești rugătoare caldă ...*

Izvor de minuni de-a pururea curgător te-a dăruit Hristos Dumnezeu, Sfinte Porfirie, de la care, luând acum din belșug harul tămăduirilor, îți strigăm: Bucură-te, Părinte, darule ales și lumii nou sprijinitor.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

Auzit-am, Doamne, taina rânduiei Tale, înțeles-am lucrurile Tale și am preaslăvit Dumnezeirea Ta.

Stea te-ai arătat în anii de pe urmă cu harul străvederii, Cuvioase, strălucește-ne și acum în inimă lumina spre căutarea lui Dumnezeu.

Stâlp al trezviei ești, Părinte, al smereniei și al liniștii sufletești, ci și pe mine, rugătorul tău, mă învrednicește totdeauna cu trezvie să fiu.

Slavă...

Dăruiește-mi mie, celui ce te cinstesc, prea cumplit luptat de tulburarea patimilor, inimă cu pace, că tu ai pierdut pe cel înșelător.

Și acum...

Risipește, Stăpâna mea, norul întristării ce greu m-a învăluit, strălucindu-mi bucuria ta, cu mijlocirea Sfântului Porfirie.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale și cu brațul Tău cel înalt. Pacea Ta dă-ne-o nouă, lubitorule de oameni.

Părinte înțelepte, strig acum către tine: „Dăruiește-mi viață în pace, ferindu-mă de năvălirea și de ispita celui viclean ”.

Stâlp al virtuții te-ai arătat, Sfinte Porfirie, ci întărește-ne și pe noi cei ce ne ostenim în lucrarea virtuților.

Slavă...

Picură-mi din cer ploaia darurilor Duhului, Cuvioase, răcorind și sufletul meu pârjolit de atâtea păcate și de amare greșeli.

Și acum...

Maica lui Hristos, învrednicește-ne pe noi poruncilor Fiului tău a urma pururea, ceea ce ești bucuria Sfântului Porfirie.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul și Lui voi spune necazurile mele, că s-a umplut sufletul meu de răutăți și viața mea de iad s-a apropiat, ci ca Ioná mă rog: Dumnezeuule, din stricăciune scoate-mă!

Cinstind acum sfântă pomenirea ta cu cântări de taină, te rugăm, Părinte: Cel ce ajuți pe cei întru necazuri și tămăduiești cu harul tău de toată îndrăcirea, izbăvește-ne și pe noi de cumplitele patimi, Sfinte Porfirie.

În rugăciuni te chemăm, Părinte Porfirie; cercetează-ne cu sfântă solirea ta și întărește-ne ca, prin credință, prin fapte bune și prin dragoste să biruim pe înșelătorul, pe care tu, rugându-te, l-ai biruit.

Slavă...

Cel ce ești râu nou izvorât al minunilor, adapă și inimile noastre însetate, Părinte, cu mijlocirile tale către Hristos, ca harul tău cu bucurie toți să-l preamărim.

Și acum...

Îndreptează-i pe robii tăi, de Dumnezeu Născătoare, la limanul bucuriei și veseliei nesfârșite, cu rugăciunile Sfântului Porfirie, ca luminat cu dulci cântări să te mărim, Stăpână.

Stihirile:

Mântuiește din nevoi pe robii tai, de Dumnezeu Născătoare, că toți, după Dumnezeu, la tine năzuim, ca la o folositoare și zid nesurpat.

Caută cu milostivire, întru tot lăudată Născătoare de Dumnezeu, la necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preacurată, care, prin cuvânt, negrăit ai născut pe Cuvântul în zilele cele mai de apoi, roagă-te Lui, ca una ce ai îndrăznire de maică.

Condac, glasul al 2-lea:
Podobie: *Cu sângiurile tale...*

Comoară smereniei te-am cunoscut, Părinte, și însuflețit învățător al virtuții, ca pe un sfeșnic al minunilor te cinstim pe tine, cerând prea fierbinte rugăciunea ta.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Minunat este Dumnezeu întru Sfinții Săi, Dumnezeu lui Israel.

Stih: *Sfinților celor ce sunt în pământul Lui, minunate a făcut Domnul toate voile întru dânșii..*

EVANGHELIA DUPĂ MATEI (11, 27-30):

Zis-a Domnul ucenicilor Săi: Toate Mi-au fost date de către Tatăl Meu și nimeni nu cunoaște pe Fiul, decât numai Tatăl, nici pe Tatăl nu-L cunoaște nimeni, decât numai Fiul și cel căruia va voi Fiul să-i desopere. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați-vă

de la Mine, că sunt blând și smerit cu inima, și veți găsi odihnă sufletelor voastre, căci jugul Meu e bun și povara Mea e ușoară.

Slavă...

Pentru rugăciunile Cuviosului Porfirie, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale, curățește fărădelegile noastre.

Stihira, glasul al 6-lea:
Podobie: *Toată nădejdea...*

Vlăstar preaslăvit al ostrovului Evviei odrăslitor de sfinți, al Athonului cinste și a Atticii floare, Părinte Porfirie, cu miruri de haruri toată lumea ai înmiresmat, pe toți înveselind cu mireasma cea nouă a cuvântului; și noi, credincioșii, cerem acum solirile tale fierbinți și te rugăm, Sfinte: ferește-ne de rele și de boli, de ispitirile vicleanului și întristări.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

Tinerii cei ce au mers din Iudeea în Babilon oarecând, cu credința Treimii văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri!

Brazda sufletului mi s-a acoperit de noianul răutăților, ci șuvoiul lor grabnic îl seacă, Părinte, cu rugăciunile tale, sălaș al virtuților.

De primejdii și ură, de vătămarea durerilor și de împresurări izbăvește-i pe cei ce ți se roagă, Părinte, care al celor duhovnicești te știi prea bun chivernisitor.

Slavă...

Slobozește-i de cele pământești pe cei ce scapă la tine, ca unul ce har cunoscător primind, de cele stricăcioase te-ai izbăvit.

Și acum...

Întinăciunea sufletului mi-o spală cu isopul fierbinților tale rugăciuni, Preacurată, dând mie dezlegare de multele păcate, ca din inimă să-l slujesc Fiului tău și Dumnezeu.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

Pe Împăratul Ceresc, pe Care îl laudă Oștile Îngerești, lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Haina sfințită a preoției îmbrăcând și de cinul îngeresc împărtășindu-te, har de sus ai primit spre a ne fi acoperitor.

Tămăduitor de grele boli cu toții te cunoaștem, Părinte, ci acum la tine sârguind cu credință, cerem mijlocirile tale la tronul Stăpânului.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

În aceste vremuri de pe urmă ne-ai revărsat îmbelșugat apa minunilor, Sfinte Porfirie, fântână înțelegătoare a harurilor Domnului.

Și acum...

Preasfântă Fecioară, acoperământ fii nouă și chivernisitoare nerătăcită într-ale vieții valuri și înviforări.

Să lăudăm, bine să cuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-L și preaînălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

Cântarea a 9-a

Irmosul:

Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pe tine Fecioară curată, noi cei izbăviți prin tine, slăvindu-te cu cetele fără de trup.

Încă din viața aceasta comoară de tămăduiri te-ai arătat, Sfinte, dar și după mutarea ta din cele de aici, vindecare dai diferitelor boli, Părinte.

Pildă de viață cuvioasă și chip al sfințeniei ne ești, Porfirie, sfințind pe cei ce măresc smerita ta răbdare și ostenelile.

Slavă...

Ușurează-ne durerile trupești și multele boliri, cele sufletești, rugându-te pentru noi, că tu, Sfinte Porfirie, ești ales doctor fără de arginți.

Și acum...

Dăruiește nouă har, Preasfântă Fecioară, celor ce te știm palat împărătesc al Stăpânului și cinstea celui nou-arătat Sfânt Porfirie.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat să te fericism, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai mărită, fără de asemănare, decât serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Apoi cântăm Mărimurile:

Bucură-te, ochiul străvăzător; bucură-te, soare răsărit de curând cu milostivirea, cu dreapta socotință, cu rugăciunea și dragostea, Părinte Porfirie.

Pe tăinuitorul celor cerești, cinstitul prieten al Stăpânului tuturor, pe arătătorul slăvit al celor sfinte, cu cântări de laudă să îl încununăm.

Prea vădit sfârșitul ți-ai cunoscut și în Athos fără cinstire lumească fiind petrecut, ai adormit, Sfinte, în anii de pe urmă, întru adânc de pace și smerenie.

Bucură-te, în necazuri grabnic ajutor, nădejde și tămăduire bolnavilor; bucură-te, Sfinte, sprijinatorul dumnezeiesc al necăjiților.

Bucură-te, cel ce izbăvești din primejdii cu mijlocirile tale și sufletelor pe calea mântuirii te arăți neînșelat povățuitor.

Bucură-te, vas al harului prea ales și trâmbița dragostei dumnezeiești, cel ce în vremurile din urmă, la limanul bucuriei călăuzești.

Toate oștile îngerești, Înaintemergătorul Domnului, cei doisprezece apostoli și toți Sfinții, împreună cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciuni ca să ne mântuim.

Apoi: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru...

Tropar, glasul al 5-lea:

Podobie: *Pe Cuvântul...*

Harul de sus împodobindu-te, Sfinte, răsplată vieții și ostenelilor ți-a adus, că ai cunoscut cu duhul mai dinainte cele omenești și părtaș te-ai făcut celor dumnezeiești; floarea Evviei cea preafrumoasă, fiu al Athonului celui smerit, cu taină te-ai mutat, Porfirie, către grădina slavei negrăite, rugându-l pe Domnul pentru cei care te cinstesc.

Stihira, glasul al 2-lea:

Podobie: *Când pe Lemn...*

Stea nou strălucită a virtuților, raza viețuirii celei cinstite cu nevoința trezviei te-ai arătat, Părinte Porfirie; cu rugăciunile tale risipește negura păcatului și strălucește în inimile noastre lumina harului, izbăvindu-ne din nevoi.

